

RALLY-TOKO EXTRA

SHELTIT

SHETLANNINLAMMASKOIRAT - SHETLAND SHEEPDOGS RY:N JÄSENLEHTI

| 4/2017

PRESS STOP • PRESS STOP • PRESS STOP

Rally-tokon SM-kisat

VALOKEILASSA TUOMARI JA SHELTTIJOUKKUE

Iekku Pylkkä

Rally-tokon SM-kisojen päätuomari Pia Heikkinen

1. Miten sinä innostuit rally-tokosta?

Agilytharrastukseni koirani Tessan kanssa oli lopetettava, kun olkapäävaiva esti lajin jatkamisen ja juuri silloin rally-toko oli rantautunut Suomeen. Laji tuntui heti sopivalta meille, sallien ohjaajan jatkuvan höpöttämisen, joka tokossa ei ollut niin toivottua. Erityisesti oikealla puolella tekeminen oli heti meille tarpeellinen juttu auttaen lihastaspainon säilyttämisessä ja arkipäivän lenkillä aiemmin haastavissakin ohitustilanteissa -ilokseni koira oppi nopeasti käskyllä vaihtamaan puolta tarvittaessa.

2. Miten tuomari valmistautuu SM-kisoihin? Millä eväillä kykenee tuomaroimaan 60 MES-luokan koirakkoa?

Tuomarin on kisaan valmistautuessaan käytävä läpi lajin säännöt ja ohjeet, koska itse kisan aikana kaikki tapahtuu niin nopeasti, ettei mietintäaikaa jää. Arvosteluhetkellä kaiken on oltava tuoreessa muistissa. Niinpä Seinäjoellakin hotellihuoneessa sääntöjä ja kisaohjeita kisapaikan tarkastuksen jälkeen iltasella tuli kerrattua. Radalle suunniteltujen tehtävien osalta on mietittävä, mitä erityispiirteitä niihin liittyy, millainen on ihannesuoritus ja miten virheet pisteytetään?

60 koirakkoa on normaali kisapäivä ja on tuomarikohtaista, onko eroa, vaihtuuko luokka välissä vai onko helpompaa arvos-

tella samoja tehtäviä koko päivän. SM-kisassa suoritukset ovat hyvin samantasoisia ja se helpottaa tuomarin tehtävää. Riittävä lepo, liikunta ja kunnollinen ruokailu auttavat jaksamaan täsmällisenä koko päivän, kuten missä tahansa tehtävässä.

3. Millaiset fiilikset jälkikäteen kisoista? Mitkä olivat kisojen huippuhetket?

Seinäjoen kisat onnistuivat hyvin. Talkoolaisien toimiva joukko ja hyväntuuliset kisaajat kannustajineen loivat miellyttävän tunnelman kisapaikalle. Sää aiheutti omat haasteensa, kuten aina Suomen ulkokisoissa voi käydä. Tälläkin kertaa onnistujia löytyi niin kuivan kelin kuin pahimman sateenkin aikaan kisavuorossa olleista. Kisojen hienompia hetkiä oli seurata joukkuekisan maalin-tulijoita -niin iloisia ilmeitä ohjaajilta kuin koirien riemuolkiakien - kaikki tiesivät tehneensä parhaansa kisaradalla. Finaalin kaikki suoritukset saivat mielen iloiseksi, eri rotuisia ja ikäisiä koiria, erilaisia ohjaajia ja kaikki tekemässä rally-tokoa yhdessä täydellä sydämellä.

4. Millaisena näet rally-tokon SM-kisojen tulevaisuuden, tullaanko sääntöjä muuttamaan?

SM-kisat ovat saaneet suuren suosion ja niiden sääntöjen kehittäminen on SPKL:n avoimet koe- ja kilpailu-lajit- toimikunnan ja sen alaisen rally-tokon työryhmän valmisteltavissa. Sinne voi lähettää kehitysehdotuksia jokainen, jolla on jotain tarjottavaa. Ehkä ainakin joukkuekisan ja yksilökisan erottaminen eri päiville voi olla tulevaisuudessa varseenotettava vaihtoehto.

5. Koe- ja kilpailulajien toimikunnan puheenjohtaja, Carina Savander-Ranne, kertoi avajaispuheessaan, että rally-tokolle aiotaan hakea FCI-luokitusta, pystytkö avaamaan tuon tuomia mahdollisuuksia?

Kansainvälisyys tuo tietenkin mahdollisuuksia kaikille halukkaille helpommin päästä kisaamaan myös muualla kuin kotimaassa. Mallia otettaneen muista jo kansainvälistyneistä lajeista kuten tokosta ja edetään ensin Pohjoismaitten yhteistyön kautta laajemmalle alueelle. Lajin ylimmän luokan yhtenäiset säännöt voi olla ensi askel kansainvälistymisen tiellä.

6. Millaisena näet muuten rally-tokon tulevaisuuden?

Rally-tokon monipuolisuus ja sopiminen niin eri rotuisille koirille kuin ohjaajille antaa sille edellytykset pysyä laajan harrastajajoukon lajina. Toivottavasti laji innostaa tulevaisuudessa koiran ohjaajia treenaamiseen ja auttaa yhteistyön syventämisessä.

7. Terveisesi Sheltit-lehden lukijoille.

Koiran kanssa harrastaminen on hienoa ja mukavaa oli laji mikä tahansa. Rally-toko sopii niin koiran vireen nostoon kuin rauhoittamiseen, tehtävistä voi valita omaan tarpeeseensa sopivimmat omaan treenipakkiinsa. Rally-tokon kyltitehtävät ovat vain osa siitä mitä koirien kanssa voi tehdä, vaihdella treenien häiriöitä, paikkoja ja tehtävien tah-teja, askelmääriä ja järjestyksiä rajana vain oma mielikuvituksenne. Hauskoja hetkiä pienten reippaiden paimenten kanssa!

Kysyimme joukkueelta seuraavat kysymykset:

1. Kerro vähän teistä, ketä olette.
2. Miten innostuitte rally-tokosta?
3. Miten valmistauduutte kisaan?
4. Millaiset fiilikset jälkikäteen kisoista? Mitkä olivat kisojen huippuhetket?
5. Mitkä olivat tämän vuoden tavoitteenne, entä joko olette miettineet ensi vuotta?
6. Terveisenne Sheltit-lehden lukijoille?

Maiju Aholainen ja Nala

1. Olen **Maiju Aholainen** ja **Nala** (Amelie) on 4-vuotias shelttinarttu.

2. Rally-tokosta innostuimme muutama vuosi sitten tutustuessani lajiin. Rally-toko on alusta asti tuntunut hauskalta lajilta, niin minun, kuin Nalankin mielestä.

3. Mietin SM-kisojen olevan iso kilpailu, jossa on paljon ihmisiä ja muita koiria, joten yritin panostaa treeneissä häiriöiden sietoon. Kun sain tietää, että mestari-luokan rata kisattaisiin ulkokentällä, treenasin Nalan kanssa enemmän ulkona totutun treenihallin sijasta.

4. Kisoista jäi hyvät fiilikset. Olin erityisen tyytyväinen, miten hienosti Nala tsemppasi ja teki upean radan kaatosateessa, saaden 94 pistettä! Huippuhetkiä oli myös tutustua joukkueemme jäseniin ja muihin sheltti-ihmisiin. Joukkueemme yhteishenki oli mahtava ja kannustimme toinen toisiamme alusta alkaen.

5. Tämän vuoden tavoitteena oli valio-tulosten metsästys, mikä sujui odotettua paremmin Nalan valioituessa kesäkuussa. En ole miettinyt vielä tavoitteita ensi vuodelle.

6. Hauskoja treenihetkiä shelttienne kanssa!

Ylhäällä
Maiju ja Nala, Amelie
kuva: lekku Pyökkä

Laura Tikka ja Capu

1. Me ollaan **Capu** ja **Laura**. Minä olen 25 -vuotias eläintenhoitaja ja valmistun tänä vuonna eläintenkouluttajaksi. Capu (Myhappiness It's Time To Rock) on nyt 3 -vuotias soopeli uros joka kasvoi Keski-Pohjanmaalla ja siitä tuli citykoira vuoden alussa, kun muutettiin Helsinkiin. Tämä kaveri tuli tarkoituksella harrastuskoiraksi ja lajeja ollaan harrasteltu ihan laidasta laitaan. Meidän ykköslajit ovat tällä hetkellä rally-toko ja Nosework.

2. Opiskelin Kannuksessa kennelinjalla ja siellä tuli käytyä kaikenlaisia lajeja läpi. Opettajani sekä rally-tokon ylituomari **Tytti Lintenhofer** sai minut innostumaan tästä lajista ja kun Capu innostui siitä myös niin tästä tuli se meidän juttu. Erityisesti parasta on se, että rata on aina erilainen. Liikkeitä voit treenata joko tosi pilkkua viilaten tai rennosti, ihan jokainen oman tavoitteen mukaan. Rally-toko on kuin temppujen opettamista peräysten ja mikäs sen mukavampaa koirankaan mielestä.

3. Kisaa varten ei ollut mitään erityisiä valmisteluja. Ihan perus treenejä tehtiin. Treenataan aina säännöllisesti ja tietysti Capun jaksamisen mukaan. Meille ehkä tärkein treenaamisen aihe on rauhoittuminen, joten tähän panostettiin myös ennen kisoja.

4. Kisat ei jännittänyt yhtään sillä tuomari oli ennestään tuttu ja häneltä meillä olikin jo kaksi hyväksyttyä tulosta saatuna. Eli hyväksytty tulos ei tuonut luokanousua, sillä tulokset täytyy olla kahdelta eri tuomarilta. Kisoissa huippuhetkiä oli vanhojen tuttujen näkeminen sekä uusiin ihmisiin tutustuminen. Meillä oli huippu porukka! Myös Capun tekeminen oli mahtavaa siihen nähden kuinka herkästi reagoi ihmisiin ja ympäristöön.

5. Tämän vuoden tavoite oli RTK3 ja se tavoite tuli täyteen, ei SM kisoissa, mutta pian sen jälkeen Vantaalla. Ensi vuoden tavoite on ainakin pitää hauskaa.

6. Mukavia treenihetkiä shelttien kanssa ja heidän teille lukijoille haasteen kokeilla jotain ihan uutta lajia oman koirulin kanssa!

Emeliina Tähtinen ja Isla

1. Olen **Emeliina Tähtinen** ja shelttini on juuri 2 vuotta täyttänyt Isla, viralliselta nimeltään **Linnaisten For Your Eyes Only**. Rally-tokoharrastusta meillä on takana noin vuosi, ja lisäksi harrastamme agilityä.

2. Näin vuosi sitten koirakoulun mainoksen rally-tokon alkeiskurssista ihan lähialueella ja ajattelin, että olisi kiva käydä kokeilemassa lajia. Olimme aloittaneet jonkin verran ennen tätä agilityn harrastamisen ja toivoin, että tässä saisi samalla parannettua vähän koiran hallittavuutta ja malttia, mikä oli nuoren koiran kanssa usein enemmän tai vähemmän hukassa.

3. Teimme oman seuran viikkotreeneissä ALO-tason ratoja ja kävin Islan kanssa vielä pari viikkoa ennen SM-kisoja hakemassa kisatreenejä möllikisoista. Kotona harjoitelimme perusjuttuja, kuten käännöksiä.

4. Kisoissa oli tosi kivaa ja joukkueesta sai paljon tukea! Sää oli ajoittain vähän kurja ja meidän luokka sattui olemaan ulkokentällä, mutta keli harmitti onneksi ohjaajaa enemmän kuin koira. Huippufiilis tuli siitä, kun saatiin

Ylhäällä:
Laura ja Capu, Myhappiness It's Time To Rock, kuva: lekku Pyökkä

Alhaalla:
Emeliina ja Isla, Linnaisten For Your Eyes Only, kuva: lekku Pyökkä

parannettua pisteitä meidän ensimmäisiin kisoihin verrattuna. Nämä olivat meidän ekat ulkokisat, enkä ollut ihan varma villiintyykö Isla tilanteesta, mutta oli mahtavaa nähdä miten hyvin se malttoi keskittyä.

5. Tämän vuoden tavoite saavutettiin viikko SM-kisojen jälkeen, kun saimme kotikisoissa ALOsta 99p ja koulutustunnuksen RTK1. Tarkoitus oli käydä ensi vuonna starttaamassa muutama AVO-luokka, mutta lisenssiuudistuksen vuoksi pitää vähän katsoa, kisaammeko rallyssa ensi vuonna ollenkaan vai keskitymmekö nyt vain agilityyn. Ehkä käymme starttaamassa yhden AVOn vielä tämän vuoden puolella. :)

6. Jos rally ei ole jo ennestään tuttu laji, niin kannattaa ihmeessä kokeilla! Ainakin omalla kohdalla siitä on ollut paljon apua ihan perustotelevaisuuden ja hallittavuuden kanssa, ja laji tuntuu olevan melko hyvää vastapainoa myös agilitylle.

Anne Peräsalo ja Indy

1. Anne, 3 sheltin omistaja Lapualta ja Indy (Trickteam Dances With Wolves) nuori herra, iältään 1 vuosi 4kk.

2. Olen alkanut harrastamaan rally-tokoa keskimmäisen koirani litun kanssa vuonna 2013, kun laji oli vielä epävirallinen. Paikallinen koirakoulu järjesti alokaskurssin. Laji oli minulle vieras, mutta treenattiin litun kanssa tokoa ja minua alkoi kiinnostamaan, että mikä on tämä laji, missä on rally yhdistetty tokoon. Siitä laji sitten vei mennessään ja sil-

lä tiellä ollaan. Voi sanoa, että rally on meidän päälajimme, vaikka Indyn kanssa ollaan agilitykin aloitettu. Harrastan rallya sekä Indyn että keskimmäisen shelttini litun kanssa, jolla on koulutustunnuksen RTK3. Lilli-mummo on jo eläkkeellä, mutta senkin kanssa kisattiin RTK1:n verran.

3. Kävimme normaalisti viikkotreeneisämme. Lisäksi seuramme järjesti omalle SM-joukkueelleen treenejä, joihin mekin saimme luvan osallistua.

4. Fiilikset on vähän kahtiajakoiset. Indy on vasta nuori koira, ja sille iski murrosiän oikut päälle juuri ennen kisoja. Häiriöherkkyyttä lisääntyi eikä kontaktikaan ollut samanlaista kuin aikaisemmin. Mutta tietysti olen tyytyväinen siihen, että saatiin isossa kisassa tulos ja Indylle koulutustunnuksen RTK1. Ei sitä joka poika SM-kisoissa saa.

5. Loppuvuosi treenataan avoimen luokan kylttejä, ja tarkoitus olisi kisata joskus keväällä. Palveluskoiraliiton ajama lisenssiasia tosin mietityttää, jos se menee sellaisenaan läpi. Malttaako ostaa kallista lisenssiä heti ensi vuonna vai treenatako ensin koira valmiiksi ylempiin luokkiin, että pystyisi lisenssillä kisaamaan enemmän vuoden aikana. Joka tapauksessa nyt on treenikausi. Avoimeen luokkaan ei olla vielä valmiita.

6. Suosittelen rally-tokoa kaikille harrastukseksi, koska se sopii kaikenikäisille ja -kokoisille koirille ja ihmisille, ja sitä voi harrastaa joko ihan omaksi ja koiran iloksi tai kilpailumielessä. Mutta vaikka mitään lajia ei harrastaisikaan, niin nautitaan shelteistämme. Ne on ihan parhaita koiria!

Viivi Kautto ja Nana

1. Minä olen Viivi, koiraharrastaja Keski-Suomesta. Toimin kenneliirini nuorisosaostossa, sekä paikallisen kennelkerhon toiminnassa enemmän taikka vähemmän aktiivisesti.

Kisakoiranani minulla on Nana (Pikikuonon Gonna Get Ready), joka on tuloksen päässä RTK-1 koulutustunnuksesta.

2. Rally-toko lähti oikeastaan ihan vahingossa. Ilmoittauduimme agilityn alkeiskurssille jonka aikana opettajamme sai meidät vedettyä rally-tokoon syövereihin. Lopulta uskaltauduimme ekoihin kisoihin 2016 keväällä. Sieltä tuli kivat pisteet joten siitähän se innostus lähti. Alkuperäinen toko jäi taka-alalle koska en ikinä uskaltanut lähteä kokeisiin asti.

3. Nanaa treenasin julkisilla paikoilla saaden virekestävyyttä. Itseäni yritin valmentaa henkisesti.

4. Nana aloitti juoksut kaksi päivää ennen kisoja. Osasin niitä kyllä odottaa, mutta toivoin että olisivat alkaneet vasta kisojen jälkeen. Tänä vuonna ei siis SM-kisoihin päästy.

5. Tämän vuoden tavoitteena RTK-1 tunnus ja se ehkä toteutuukin. Ensi vuodelle on kisa-tauko koska en halua tukea SPKL:n lisenssiä.

6. Menestyksestä loppuvuotta kaikille ja karvaisille ystävillemme rapsutuksia. Toivottavasti nähdään mahdollisimman monen kanssa mölleissä ensi vuonna. Yksi lisenssihän ei estä meitä harrastamasta.

Rally-toko

EVELIINAN JA UTUN RALLY-TOKON SM-KISAT

Eveliina Pylväs

Olin koirani kanssa ensimmäistä kertaa mukana rally-tokon SM-kisoissa ja Vaasan Agility-seuran joukkueessa. Vaasasta oli lyhyt matka ajaa Seinäjoelle kisoihin. Hau-Hau Champion Areena yllätti hienoudellaan, ja olikin tosi mukavaa kisata noin hyvässä hallissa. Voittajaluokan kisa käytiin sisällä hallissa. Etukäteen mietin, että miten Utu suhtautuu hallin mattoon, kokemusta kun on siitäkin, että sitä kiinnostavat vain mattoon jääneet hajut. Lämmittelimme ennen kisaradalle menoa, ja Utu tuntui hyvin seuraavan ja olevan kuulolla. Sitten olikin jo meidän vuoro, olimme neljäntenä lähtövuorossa. Voittajaluokassa kisasi yhteensä 23 koirakkoa. Aika pian huomasin, että meillä sujuu hyvin, ja jännitys katosi. Uusiakaan ei tarvinnut yhtään kylttiä. Vielä kaksi minuuttia käytösrudussa koira edessä istuen ja sen jälkeen kisa oli meidän osalta ohi. Muutama virhe radalla tuli, mutta yleisesti ottaen jäi tosi hyvä mieli.

Jännitin pisteitä hetken aikaa, kunnes ne tulivat näkyviin tulospalveluun: 92 pistettä! En olisi ikinä uskonut, miten hyvät pis-

teet saamme, sillä lähdin näihin kisoihin melko epävarmana eikä mitään tavoitteita ollut. Meistä otettiin kuva melko pian suorituksen jälkeen, siitä näkee miten me molemmat, minä ja Utu, loistamme hyvää fiilistä. On hienoa harrastaa lajia, josta koirakin nauttii. Kun huomasin, että meillä on mahdollisuus jopa palkinnoille asti, alkoi toisenlainen jännittäminen. Lopulta kaksi koirakkoa sai meitä paremmat pisteet (molemmilla 95 pistettä) ja yksi koirakko saman pistemäärän. Meillä oli kuitenkin nopeampi ratasuoritus ajalla 2.11,41, joten sijoituimme kolmanneksi. Suorituksemme oli itse asiassa koko luokan nopein. Palkintojenjako oli viiden maissa iltapäivällä. Meidän kisavuoromme oli kymmenen aikaan aamupäivällä, joten oman suorituksen jälkeen ehti hyvin seurata muita ja nauttia kisatunnelmasta vaikka iltapäivällä vettä tulikin kunnolla.

Ennen kisaradalle menoa ja sen aikana sain jännityksen pidettyä melko vähäisenä, vaikka pari päivää ennen kisoja jännitin paljon. Luulenko, että jännityksen hallitsemi-

nen oli yksi syy siihen, miksi suoriuduimme radasta niin hyvin. Lisäksi rally-tokon omatoimiryhmän treeneissä olemme saaneet varmuutta kokonaisen radan suorittamiseen ja oikeanlaiseen toimimiseen kylttien kohdalla. Kotioloissa treenaamme pääasiassa ilman kylttejä jo tilanpuutteenkin vuoksi, joten omatoimiryhmästä on ollut paljon apua kisasuorituksia ajatellen.

Olen todella tyytyväinen suoritukseemme ja näin hienoon sijoitukseen SM-kisoissa. Kova treenaaminen tuotti tulosta ja onnistuminen tuli juuri oikeaan paikkaan. Nyt edessä ovat uudet haasteet, kun kisaamme jatkossa mestariluokassa.

*Viereisellä sivulla ylhäällä:
Anne ja Indy, Trickteam Dances With Wolves,
kuva: lekku Pylkkä*

*Ylhäällä:
Eveliina ja Utu, Golden Rose Ice Storm,
kuva: lekku Pylkkä*